A°. 1861. N°. 2229. Donderdag 11 April. 48ste JAARGANG.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld elken dag, behalve op Zon- en Feestdagen, wordt uitgegeven, is voor Arnhem *f* 4.40 en franco per post *f* 5.00 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is voor elken regel *f* -,20, behalve *f* -,35 zegelregt, voor elke plaatsing. Groote letters worden niet extra berekend. Brieven franco.

Brieven, Advertentiën, enz. te zenden aan het **Bureau**, *Weezenstraat*, Wijk D, N°. 70. — Advertentiën worden aangenomen tot 11 uur des voormiddags.

HET INDISCH REGERINGS-REGLEMENT EN DE UITZETTING DER HEEREN MODDERMAN EN VAN DER BIESEN.

I.

In een onzer vorige nommers hebben wij reeds in het kort melding gemaakt van de buitensporige mishandelingen die twee achtingswaardige Nederlandsche industriëlen onlangs op Java hebben ondergaan. Nadere berigten van verschillende kanten ontvangen, evenzeer als de bladen van Batavia, bevestigen volkomen de door ons medegedeelde bijzonderheden. De feiten, hoe lakenswaardig zij ook mogen voorkomen, kunnen dus niet meer in twijfel worden getrokken, en het schijnt thans de roeping der Nederlandsche pers, de beschouwingen te geven die zij onwillekeurig uitlokken.

Het geldt hier vraagstukken van het hoogste gewigt. Vooreerst rijst de vraag, of het Nederlandsch staatsburgerschap nog geacht moet worden in het minst niet geldig te zijn in onze koloniën? of de Nederlander in gindsche gewesten al dan niet aanspraak heeft op bescherming van personen en goederen? of hem ongestraft de meest willekeurige bejegeningen kunnen aangedaan, en hem eindelijk eene absolute regtsweigering kan tegengeworpen worden? Eene tweede vraag is, of een bestuur, dat zijnen invloed bezigt om wettig aangegane overeenkomsten te verbreken, dat althans aan de benadeelde partij de middelen weigert om een gesloten contract gestand te doen, uit het oogpunt der zedelijkheid, niet de meest onbewimpelde afkeuring moet uitlokken? Eindelijk is het van belang te onderzoeken, of de houding van het koloniaal bestuur tegenover regenten en inlandsche hoofden, door vertreding van regt en zedekunde opgeluisterd, niet de kiem bevat van een groot politiek gevaar, van moeijelijkheden en verwikkelingen die eenmaal hard zullen geboet worden?

Men veroorloove ons vooraf nogmaals de feiten in het geheugen terug te roepen. Wij nemen daarvoor het meer omstandig verhaal over, dat het *Tijdschrift voor Nederlandsch Indië* van de zaak heeft gegeven:

»De regent A. P., eigenaar van het vrije land K., en twee andere personen bij Brebes, in Tagal, hebben in der tijd een kontrakt gesloten met de heeren v. d. B. en M. (van der Biesen en Modderman). Indien men ons wel ingelicht heeft, en wij meenen dit te mogen vertrouwen, dan zou van den kant der Hooge Regering door personen, die goed bekend zijn, den regent zijn ingeblazen, dat hij niet wel had gehandeld dat kontrakt aan te gaan. Toen de dag der in werking treding van het kontrakt genaderd was, begaf zich de heer v. d. B. naar het door hem en zijn kompagnon M. gehuurde land, ten einde het woonhuis, dat behoorlijk van meubelen en paarden reeds was voorzien, te betrekken.

»Nauwelijks was de heer v. d. B. zijne woning binnengetreden of hij vernam, dat de regent P. aan de hoofden en bewoners van het bewuste land den strengsten last had gegeven, geen van de bevelen der heeren huurders op te volgen, noch hen in eenig opzigt te gehoorzamen. Er werd dan ook spoedig bevonden, dat men geheel magteloos was. De heer v. d. B. begaf zich derhalve naar Tagal, ten einde tegen de handelingen van den regent te doen protesteren bij de bevoegde autoriteit, en den regent te sommeren tot de intrekking der gegeven bevelen, om aldus in het rustig bezit van het hem in huur afgestane land te geraken.

»Tijdens de afwezigheid van den heer v. d. B. gaf de regent aan de politie van het district Losarie last tot het verwijderen van meubels en paarden uit de woning van de heeren v. d. B. en M., wat bijna als in een tooverslag geschiedde, als om te bewijzen dat, waar de magt bestaat, veel kon gedaan worden. Bijgestaan door koelies maakte de politie het huis letterlijk ledig, en paarden en meubelen werden tot op een afstand van 16 palen (ruim 5 uren) vervoerd, om er zonder oppassing of beschutting aan regen, wind en brandende zon te blijven blootgesteld. De paarden verdwenen — de meubelen gingen verloren. Ingevolge de eischen der wet werd door den heer v. d. B. protest van het voorgevallene aan den resident van Tagal beteekend. Hoewel beide compagnons in geen ander verzet kwamen, en ook, om de belangen van anderen, welke op het spel stonden, te redden, eene schikking tot stand trachtten te brengen, was alle moeite te vergeefs.

»Noch de heer v. d. B., noch de heer M. geweld met geweld willende keeren, sloegen nu den waren weg in, door het indienen van een request aan den Gouverneur-generaal van Nederlandsch Indië, in welk request het voorgevallene breedvoerig werd uiteengezet. Uit de daarbij gevoegde documenten blijkt, dat den regent door hen *f* 10,000 was voorgeschoten. Al wat door de requestranten werd verlangd was: magtiging om den regent voor den bevoegden regter te roepen, ten einde hem aldus tot de naleving der aangegane verbindtenissen te noodzaken. De Gouverneur-generaal, in zijne alwijsheid gebruikmakende van het hem gegunde regt, besloot den gordiaanschen knoop door te hakken, door het verzoekschrift van de hand te wijzen, zonder eenige reden bij die afwijzing aan te stippen en .... den huurders was dus ook de weg van regten afgesneden. Er werd echter door hen ondersteld, dat de regering den regent had doen aanschrijven, dat de huurders in het rustig bezit van het land moesten blijven en door haar geen verder verzet zou worden geduld, — eene notariële acte, *in naam des Konings* opgemaakt, zou toch, zoo was hunne overtuiging, niet geheel krachteloos zijn. Zij begaven zich derhalve, van reispassen voorzien, naar hun land terug.

»Nog in den nacht van hunne aankomst, te ongeveer *twee* ure, toen de heeren v. d. B. en M. kalm rustten, ontvingen zij een bezoek van den resident van Tagal, vergezeld van zijn secretaris en den regent P. Met de volgende zeer heusche vragen werden zij door den resident als in éénen adem begroet:

— »Wat komt gij hier doen, mijne heeren? — Waarom adresseert gij u niet bij den competenten regter? — Het huurcontract is immers verbroken, mijne heeren? — En gij, regent, wat wilt gij?"

»En het antwoord van den regent was:

— »Ik wil dat die heeren, zoo spoedig mogelijk vertrekken."

— »Gij hebt gehoord, mijne heeren," hernam de resident.

— »Ik versta geen Maleisch," antwoordde de heer M.

— »Welnu," hervatte de resident, »de heer v. d. B. verstaat zulks... ik appointeer u morgen te 5 ure ten mijnent" (een fraai appointement, waar geen paarden of vervoermiddelen beide heeren te dienst stonden). En na het plegtstatig — »gij hebt het gehoord" — verdween de resident met zijn nachtelijk gezelschap.

»Tot nog toe weten beide heeren niet, wat deze nachtelijke vertooning heeft moeten uitwerken, of waarom de resident, voor zulk een heusch bezoek 23 palen (ruim 8 uren ver), zich van de hoofdplaats noodig had te verwijderen.

»Twee dagen daarna kwamen ongeveer 30 politieagenten met stokken, lange vorken en krissen gewapend, te ongeveer 9 ure in den morgen, de woning van de heeren v. d. B. en M. binnensluipen. De aanvoerder begaf zich regelregt naar den heer v. d. B. en vroeg hem op brutalen toon:

— »Wilt gij het land dadelijk verlaten?"

— »Wie zijt gij," vroeg de heer v. d. B. natuurlijkerwijze.

— »Ik ben de schrijver van de kampong."

— »Neen, ik verlaat het land niet," antwoordde nu de heer v. d. B.

»Op een gegeven teeken werden toen beide heeren door een twaalftal inlanders aangegrepen bij keel, borst en armen. Den heer v. d. B. werd een strop om den hals geworpen en den heer M. zoo bij zekere plaats, welke wij kieschheidshalve niet noemen, gevat, dat hij bijna bewusteloos van pijn was neêrgevallen. Leden zij nu reeds, — hun lijden zou eerst beginnen. De heer M., alleen in broek en hemd gekleed, de heer v. d. B. zonder eenig hoofddeksel, moesten alsnu, aan de brandende zon blootgesteld, op marsch; of juister, zij werden over een afstand van 6 palen voortgesleept, voortgestompt, voortgeduwd en steeds stevig vastgehouden, onder het geschreeuw der gewapende inlanders: »*Madjoe! madjoe!* vooruit! gaauw!"

»Aan den grooten weg gekomen, zagen zij een open karretje, waarmede gevangenen worden vervoerd, dat nu voor hen gereed stond — en het was hoog tijd, want zij waren bijkans bezweken. Door een groot aantal gewapende inlanders omsingeld, werden zij 9 palen (3 uren) langs den grooten weg getransporteerd, om eindelijk bij een inlandsch wachthuisje afgezet te worden en te hooren:

— »Thans zijt gij vrij; gij kunt gaan om de Oost of om de West, zoo als gij verkiest."

»Dáár stonden nu beide ongelukkigen, zonder geld of goed, — doch zij konden het karretje op *krediet* huren, om daarmede naar de hoofdplaats Tagal, nog een afstand van 10 palen (3½ uren), te rijden! Zonder in de gelegenheid te zijn iets te nuttigen, kwamen zij eindelijk, 's avonds te elf ure, ter hoofdplaats in een zeer deerniswaardigen toestand. — Hier was een scherp contrast; — het Hollandsch hart klopte er van verontwaardiging over het gele-

dene, — en wat in den afgeloopen dag was geleden, werd nu met echt oud-Hollandsche gastvrijheid door logementhouders, gezagvoerders van schepen en anderen, zooveel doenlijk gelenigd.

»Van het voorgevallene werd ten spoedigste door den secretaris der residentie Tagal proces-verbaal opgemaakt, en dit den resident voorgelezen:

— »Ik heb het gehoord," was het lakoniek antwoord.

»Duizenden van inlanders waren op het land als te zamengestroomd en stonden in rijen langs den weg aan beide kanten geschaard, om het voor hen vreemde en wreede bedrijf te aanschouwen. De heer v. d. B. vooral, was allen bekend als weldoener, door de welvaart, welke hij in Brebes, ten gevolge van aanbouw van fabriek- en rijstpelmolens, had doen ontstaan. Nimmer werd over hem of den heer M. als knevelaars of om mishandeling geklaagd, en wij durven gerust een ieder oproepen om iets, dat tegen hun gedrag tegenover den inlander zou kunnen getuigen, aan te voeren."

Later is nog gebleken, dat de mishandelde personen eene strafregterlijke vervolging hebben ingesteld tegen den resident van Tagal, maar dat de procureur-generaal geweigerd heeft daaraan gevolg te geven, op grond van de eenvoudige verklaring door dien ambtenaar afgelegd, dat hij geene schuld aan de zaak had en dat de uitzetting van de heeren van der Biesen en Modderman op eigener autoriteit door den regent van Brebes was geschied; — eene verklaring die door den regent bevestigd werd, zoodat den heeren van der Biesen en Modderman alle beroep op den civielen en op den strafregter werd ontzegd.

BUITENLAND.

DENEMARKEN.

Itzehoe, 8 April. De door de Holsteinsche stenden benoemde commissie heeft eene verklaring afgelegd die hoofdzakelijk op het volgende nederkomt: »Bij de stenden is de begrooting van den Deenschen staat niet ingediend. De raming der inkomsten en uitgaven voor 1861—1862 is reeds lang bij eene wet vastgesteld, en die wet is niet ingetrokken, zoodat de stenden niet in de gelegenheid zijn geweest deze begrooting te onderzoeken. Thans is hun, in plaats van het regt om over de begrooting een besluit te nemen, slechts vergund er een advies over uit te brengen, zonder dat er uitzigt bestaat voor het vervolg iets meer te bekomen. Bij deze inwilliging zonder eenige waarde hoegenaamd kunnen de stenden niet tot de behandeling der begrootingsvoorstellen overgaan."

RUSLAND.

Petersburg, 3 April. Aan de redactien der dagbladen alhier is kennis gegeven, dat alle artikelen over de afschaffing van de lijfeigenschap aan censuur onderworpen zijn.

— In den loop der vorige week heeft een bijzonder comité onder voorzitterschap des Keizers verscheidene zittingen gehouden om over de in Polen in te voeren hervormingen te beraadslagen. Men zegt, dat de prins-stadhouder te Warschau zijn ontslag gevraagd heeft. Als zijn opvolger noemt men graaf Berg, gouverneur-generaal van Finland, en prins Victor Wassiltschikoff, gewezen adjunct van den minister van oorlog.

Warschau, 5 April. Op het regerings-instituut voor jonge jufvrouwen te Pulaw verlangden de scholieren, dat de hoofdonderwijzeres, mevrouw Grote, eene lijkmis zou vieren en haar toestaan rouwkleederen te dragen. Daar beiden geweigerd werd, kwamen de jeugdige amazones in opstand; mevrouw Grote vlugtte, en er moesten militairen ontboden worden om de orde te herstellen.

— Uit het volgende berigt kan blijken hoe opgewonden de stemming te Warschau is: »Het gewoel in de hoofdstad is onbeschrijfelijk, doch men ziet bijna alleen mannen. Alles schreeuwt en spreekt verward door elkander. Men kan zich niet voorstellen, hoe levendig allen aan de nationale zaak deelnemen. Ieder is op de been en zegt wat hem goeddunkt, even als in den goeden ouden tijd. De regering staat verstomd over deze bewonderenswaardige eensgezindheid. Met Gortschakoff kan men doen wat men wil. Hij is onthutst en slaat wanhopig de handen in een. De Czaar is zeer weekhartig, getroffen door onze tragische bedaardheid. Liprandi, die thans over een garnizoen van 40,000 man gebiedt, zeide onlangs: »Wanneer de Polen door vijf lijken zooveel verkregen, zullen zij ons met tien lijken uit de citadel en met vijf honderd uit geheel Polen jagen."" De Russen zijn voor ons zoo bevreesd, dat zij de wijk naar de citadel nemen. De militairen houden zich schuil; men wordt hen ter nauwernood gewaar."

— Het *Journal des Débats* behelst een brief uit Warschau aangaande de door de Polen gewenschte hervormingen, waarin wij het volgende lezen:

»In het bestuur zijn nog andere hervormingen noodzakelijk, namelijk de decentralisatie ten opzigte van Petersburg, en de herstelling der gewezen besturen van het koningrijk die successivelijk bij die van het keizerrijk zijn ingelijfd, zoo als: de bruggen en wegen en de dienst der scheepvaart in 1846, de in- en uitgaande regten in 1850, de posterijen in 1851, het gewezen geregtshof opgenomen in den Russischen senaat in 1841, en eindelijk de afschaffing van die wetgevende commissie die te Petersburg voor Warschau wetten maakt, alsook van de afdeeling van den rijksraad die al de zaken van het koningrijk beslist.

»Aangaande het leger, indien men nog niet hoopt dat het nationaal worde en georganiseerd volgens de beschikkingen van de constitutie van 1815, wenscht men ten minste dat de rekruten niet over de Dnieper en de Dwina zullen worden gezonden en dat men ze niet meer vervoere naar Siberie of in de Kaukasus, naar die uiterste einden van het keizerrijk, waar sedert dertig jaren vier honderd duizend kinderen van Polen zijn begraven geworden.

»Men verlangt voor de boeren dat de ontwerpen van de maatschappij van landbouw niet worden belemmerd en dat men de wet van 1858 herzie.

»Eindelijk haakt men naar de afschaffing der strenge wetten: de opheffing van de censuur, die de uitgave van de godsdienstige en de gematigd liberale geschriften zorgvuldig verbood, terwijl zij de uitgaaf van die, welke het katholicisme, de zedeleer, het eigendomsregt, de familien aanrandden, geheel vrij liet; de afschaffing der confiscatie, die sedert het jaar 1832, waarin zij werd hersteld, zich zoo zeer heeft uitgebreid; de intrekking dier wetten welke aan den prins-stadhouder het regt geven om de staatsmisdrijven aan te wijzen, en aan de Russische krijgsraden de zorg overlaten om er vonnis over te vellen. De lijst der gevangenen van de citadel van Warschau, die onlangs aan de municipale delegatie is medegedeeld, heeft doen blijken, hoedanig onder Nicolaas het misbruik van een stelsel moest wezen, volgens hetwelk nog heden ten dage iemand vier maanden preventieve gevangenisstraf ondergaat, wegens het dragen van een slavenkleed bij eene maskerade.

»Wij twijfelen er niet aan dat deze hervormingen zullen worden verwezenlijkt, en dat het gouvernement ernstig en loyaal de beloften zal houden die het gedaan heeft: daardoor alleen zal het de gemoederen geruststellen en den vrede aan het land hergeven; het zal alle medewerking die het kan wenschen bij de Poolsche ambtenaren vinden, zooals bij Enoch, Lazezynski, Lenski, Drzewiecki, Karnicki en verscheidene anderen die reeds zooveel uitstekende diensten hebben bewezen. Het volk van zijn kant zal inzien hoeveel zelfopoffering het zoodanige mannen kosten moet om in dezen tijd openbare ambten te bekleeden, om zich tusschen het volk en het gouvernement te plaatsen, aan beide zijden dus blootgesteld; en het zal niets nalaten om hun de taak minder moeijelijk te maken. Polen zal niet vergeten dat thans in vele opzigten zijn lot in hunne handen berust."

Warschau, 9 April. Gisteren hebben weder zamenscholingen plaats gehad. De militaire magt is tusschen beiden gekomen. Er zijn vele personen gedood en gewond. Heden is de stad door de militairen bezet.

DUITSCHLAND.

Berlijn, 8 April. Er is hier eene Fransche brochure verschenen: *»L'affaire Mirès"* en te gelijker tijd eene Duitsche vertaling. Tegen de uitgave van de originele Fransche editie hebben zich bezwaren te Parijs opgedaan. De brochure, welke eene belangrijke bijdrage tot de geschiedenis van de Fransche zedeloosheid in de laatste tien jaren levert, eindigt met de volgende woorden: »Mirès heeft zijn handwerk uitgeoefend omdat de wegen opengesteld en zijne voorgangers niet bewaakt werden. Het is billijk hem onschadelijk te maken, maar hij was even als vele anderen slechts een werktuig. Het kruis, dat hem eerst kort geleden op de borst werd gehecht, was het wachtwoord, dat hem vele medepligtigen gaf, en juist zijne medepligtigen rigten hem en zullen hem veroordeelen. Maar zij ook zullen hunne beurt krijgen. Hoe zouden zij ontkomen aan de gevolgen van die beweging, welke de goede trouw in hare eer herstelt en tracht om de lang gevoelde behoefte aan regt en vrijheid te bevredigen? Er is nog meer niet te verzadigen dan de dorst naar rijkdommen, nl. de dorst naar goed doen, als deze eens opgewekt is. Onderdrukt dien spoedig als gij kunt, gij, millionnairs van den 2 Dec.! want hij bespiedt u: hij staart aanhoudend op u en wacht."

— Het vertrek van den Koning en de Koningin naar Koningsbergen ter viering van het kroningsfeest is op het einde der maand Mei vastgesteld.

Frankfort, 8 April. Nevens het millioen guldens, voor het gegroefde geschut in de vestingen voorloopig bestemd, zal nog een tweede millioen guldens worden toegestaan.

— De zitting van den volgenden bondsdag zal den 11 dezer plaats hebben. De heer v. Kübeck wordt morgen uit Weenen terugverwacht. De heer v. Usedom zal tegen morgen of woensdag hier aankomen.

Weenen, 7 April. De berigten uit de provinciesteden over de opening van de landdagen luiden bevredigend; zelfs de brieven uit Pesth-Ofen laten nevens allerlei grofheden en scherpe uitdrukkingen, toch eene zekere terughoudendheid doorstralen, welke men kan toeschrijven aan den wensch om die woorden te verzachten. De herinnering aan Lodewijk Batthianyi in de aanspraak van den president in het Magnatenhuis, is eene van die scherpe uitdrukkingen, en de opmerking, dat de voorgelegde documenten niet door een verantwoordelijken Hongaarschen minister waren medeonderteekend, geeft den storm te kennen, die aan den politieken horizon dreigt; maar bijna alle magnaten en het vierde deel van de afgevaardigden waren tegenwoordig bij de opening te Ofen. Onder deze mannen behooren ook Deak en Eötvös. Men koestert de hoop, dat trots al die parlementaire stormen toch een goede uitweg zal worden gevonden. In alle Duitsche provincien werd op het eerste oogenblik eene ovatie gebragt aan het constitutionele stelsel en de eenheid des rijks; hier zal morgen een adres van dankzegging daarop betrekking hebbende in discussie gesteld worden, en bij die gelegenheid zullen de partijen elkander voor de eerste maal kunnen meten. Terwijl hier een voorstel voor de magt van den keizerlijken staat en dus voor de eenheid des rijks in discussie zal worden gebragt, hebben de Czechische afgevaardigden zich verklaard vóór de verdeeling van den keizerlijken staat in nationale kleine mogendheden. In Gallicie, waar de landdag binnenkort geopend wordt, is iets dergelijks te wachten, hoewel daar het Ruthenische element de overhand heeft boven het Poolsche even als in Bohemen het Duitsche boven het Czechische.

Weenen, 8 April. De landdag van het aartshertogdom Oostenrijk heeft het voorstel van den heer Mühlfeld aangenomen, en zal dienvolgens een adres van dank, hulde en getrouwheid aan den Keizer indienen, waarin de wensch zal doorstralen naar de eenheid des rijks, overeenkomstig de wet van 26 Februarij, en naar verdere toepassing der constitutionele beginselen.

Weenen, 9 April. De *Wiener Zeitung* meldt dat gisteren het keizerlijk besluit onderteekend is, houdende vaststelling van den staatsregtelijken toestand der Evangelische kerkgenootschappen (Augsburgsche en Helvetische belijdenis) in de Duitsch Slavonische provincien.

Semlin, 8 April. Garaschanin, voormalig Servisch minister, vertrekt morgen naar Konstantinopel, om over de verwijdering der Muzelmannen uit Servie te onderhandelen.

ZWITSERLAND.

Bern, 6 April. De Fransche regering heeft de voorstellen van den heer Kern, betreffende een handelstraktaat welwillend ontvangen en een onderzoek dezer kwestie bevolen.

ITALIE.

De reactionnaire partij heeft in Zuid-Italie een grooten slag meenen te slaan. Frans II en de generaal Bosco schreven naar alle zijden brieven en deden aan de Italiaansche besturen het voorstel om eerst op Palermo en dan op Napels een aanval te doen. Vroeger is de arrestatie van den hertog van Cazanielle gemeld; hij had twee brieven van Koning Frans ontvangen. De vertakkingen der zamenzwering, die zich tot zelfs in de provincien uitstrekt, moeten ontdekt zijn. Het volk eischt de strengste maatregelen tegen de zamenzweerders, en houdt zich overal rustig. Als de rust bewaard blijft, als de gegoede stand, met uitzondering van den hofadel, geen deel neemt aan de demonstratien, terwijl de burgerwacht met de wapens in de hand, de rustverstoorders in toom houdt, dan heeft Zuid-Italie de vuurproef doorgestaan, dat het hem ernst is met den nieuwen stand van zaken. De zamenzweerders hebben, zelfs al hebben zij voor het oogenblik de zege behaald, geen uitzigt op goed gevolg, omdat hun hoofdleider Bosco, er rond voor uit komt, dat het hem onverschillig is, wie de teugels van het bewind te Napels in handen heeft, een Bourbon of een Murat of wie ook, als hij er maar rekening bij maakt. Onder zulke omstandigheden is het vertrek van den hertog van Modena van Weenen naar Mantua niet onopgemerkt gebleven. Den 5den vertrok de hertog uit Weenen en den 6den moest de opstand te Napels uitbreken. Het protest van den hertog van Modena tegen de vestiging van het koningrijk Italie, is ook van 5 April, en dus van den dag dat hij naar Italie vertrok.

Uit Napels wordt dd. 6 dezer geschreven: Eenige vijandige demonstratien zijn voorgevallen in de naburige dorpen; het garnizoen werd geconsigneerd en de nationale garde bijeengeroepen. De gevangenen zijn de stad binnengebragt zonder eenigen ernstigen wederstand.

Te Genua hebben huiszoekingen plaats gehad, en daardoor zijn gewigtige zaken aan het licht gekomen. De regering wilde namelijk weten of er thans ook aanwervingen van vrijwilligers voor Garibaldi werden gedaan. Men vond echter in dit opzigt niets dan een aantal brieven en kopieën van antwoorden, waarin op de aanvragen om voor den aanstaanden veldtogt te mogen worden aangenomen, telkens geantwoord werd: „Neen; want Garibaldi heeft uitdrukkelijk gelast, dat vooreerst geene aanwervingen, onverschillig van welken aard, zullen plaats hebben." Te Turin is een Oostenrijksch werver gearresteerd, die op naam van Garibaldi handelde. De papieren, die men bij hem vond, stellen de Oostenrijksche regering in een zeer ongunstig licht, en graaf Cavour wil zich met de bewijzen in de hand tot de Europesche kabinetten wenden.

De toestand van Garibaldi is iets gunstiger. Hij heeft thans eene woning in de straat della Rocca te Turin betrokken.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 April. Ook volgens brieven uit Londen heeft de Engelsche admiraliteit besloten, drie linieschepen naar de Middellandsche zee te zenden. Naar men verneemt, is dit eskader voor de Adriatische zee bestemd en zal het daar, zoo het noodig mogt zijn, de operatien der Turksche vloot ondersteunen.

— Men wil hier weten, dat het Spaansche hof den Paus op nieuw zou hebben uitgenoodigd naar Spanje te komen.

— Don Juan de Bourbon, de laatste zoon van don Carlos, heeft weder een manifest uitgevaardigd, waarin hij opkomt tegen zekere geruchten, die betrekkelijk het overlijden van zijne beide broeders in omloop zijn. Bij deze gelegenheid verzuimt hij niet te verklaren, dat hij, ofschoon wettig souverein van Spanje, echter besloten heeft slechts krachtens eene volksstemming de teugels van het bewind weder in handen te nemen.

— Nino Bixio heeft gisteren bij prins Napoleon gedineerd.

— Op het departement van oorlog alhier zijn van den Oostenrijkschen generalen staf afschriften ontvangen van alle documenten, welke op de krijgsgebeurtenissen van 1859 betrekking hebben. Zij zijn bestemd tot aanvulling van een groot werk, dat door genoemd departement over den veldtogt in Opper-Italie zal worden uitgegeven.

— Het aantal Savoyezen, die met de inlijving bij Frankrijk geen genoegen namen, en zich voor de Italiaansche nationaliteit verklaarden, bedraagt, volgens een berigt uit Chambery, 8400.

— Uit Cochin-China wordt gemeld, dat aldaar den 13 Febr. bijna de geheele Fransche vloot uit China aangekomen was.

ENGELAND.

Londen, 9 April. In het Hoogerhuis heeft lord Wodehouse verklaard, dat men zijn antwoord op eene interpellatie, betreffende de Deensche aangelegenheden, verkeerd begrepen had; hij bedoelde met dat antwoord, dat Holstein het regt had over zijn aandeel in het budget te stemmen.

PER TELEGRAAF.

Weenen, heden 10 April. Eene afgekondigde wet behelst de volkomen burgerlijke en geheele gelijkstelling van de Evangelischen en de Katholijken.

De landdag van Praag heeft besloten eene algemeene amnestie voor te stellen.

Barcelona, dingsdag avond 9 uur. De groote schouwburg van het Lyceum is door eenen brand geheel in de asch gelegd. Verscheidene huizen zijn daarbij eene prooi der vlammen geworden.

Turin, heden 10 April. De reactionnaire demonstratien worden streng onderzocht. Negen honderd geweren zijn in beslag genomen. De insurgenten hebben allerlei gruwelen gepleegd. Er zullen mobiele kolonnes gezonden worden om de bevolking te ontwapenen. De nationale garde uit Napels heeft zich uitmuntend gedragen. Aldaar heerscht rust.

— In den senaat heeft Vacca voorgesteld, Rome voor Italie terug te eischen en aan de kerk hare volledige onafhankelijkheid en vrijheid terug te geven door de volkomen afschaffing van het wereldlijk gezag des Pausen. Hij constateerde dat om voorts de Napelsche provincien tot rust te brengen, men allereerst van het middelpunt der zamenzweringen, dat te Rome is, meester moest zijn.

Graaf Cavour verklaarde, in antwoord op die interpellatie, dat de regering in de Romeinsche kwestie slechts zedelijke middelen mogt gebruiken en niet met geweld tegen Rome kon handelen. Hij stemde toe dat de Romeinsche kwestie in verband stond met de Napolitaansche en dat de regeling der eerste van zelf die der tweede moest ten gevolge hebben. Hij erkende voorts dat het voor de rust der zuidelijke provincien noodig was, dat het antagonisme tusschen de kerk en den staat, zoodra mogelijk ophield. De regering zal krachtige maatregelen nemen om de wanordelijkheden te Napels te onderdrukken, hoewel de minister toegaf dat h meest afdoende middel de regeling der Romeinsche kwestie zou zijn. De wenschen ten dezen opzigte in de tweede kamer geopperd, bleven van kracht. De beginselen daar uiteengezet over de afschaffing van het wereldlijk gezag en de scheiding van kerk en staat zijn overal gunstig ontvangen; ten dien opzigte was de overtuiging bij de katholijke wereld nog niet zoo gevestigd dat men nu reeds de verlangde regeling kon verkrijgen. De minister ontwikkelde dat de denkbeelden van vrijheid reeds nu zeer onder de katholijken waren doorgedrongen en de hoop deden geven dat de kerk eenmaal zal beseffen, dat eene scheiding der twee magten gunstig voor hare onafhankelijkheid en vrijheid is. Hij bewees, dat de Italianen liberaal en katholiek zijn, even goed als de Franschen en de Belgen, en wees daarbij op Mansoni, Gioberti en Rosurini.

Ten slotte zeide de minister, dat wanneer de senaat stemde overeenkomstig de denkbeelden der regering over deze kwestie, zulks eenen grooten en gunstigen invloed zou hebben op de regeling der kwestie.

De heer Metternich stelde daarop eene orde van den dag voor, strekkende tot de verklaring dat de senaat, vertrouwende op de verklaring der regering aangaande de volkomene en loijale toepassing van het beginsel van godsdienstige vrijheid, en aan Frankrijk en de geheele katholijke wereld verzekerende dat de vereeniging van Italie met Rome, zijne natuurlijke hoofdstad, noodig is, terwijl aan de kerk en haar hoofd, hare grootheid en onafhankelijkheid wordt verzekerd, overgaat tot de orde van den dag. Deze motie werd met algemeene stemmen aangenomen.

BINNENLAND.

ARNHEM, 10 April.

De arrondissements-regtbank alhier heeft onder anderen bij vonnis van gisteren den persoon van J. v. d. K., schrijnwerker, wonende te Arnhem, met schuldigverklaring aan opligting en eenvoudigen diefstal, veroordeeld tot eene gevangenisstraf voor den tijd van twee jaren en tot eene geldboete ieder van *f* 25.

Z. M. heeft benoemd tot notarissen ter standplaats Alkmaar, A. J. de Lange, cand.; te Schagen, C. Boonacker, thans proc. bij de arr.-regtb. en plaatsv. kantonr. te Alkmaar, uit welke laatstgenoemde betrekkingen hij eervol is ontslagen; tot derden bewindvoerder over het fonds door Maartje Jacobsdr. van den Hoorn, weduwe van Pieter Lammertsz. Fortuyn, gesticht, jhr. mr. Giesbert Cornelis Fontein Verschuir, te Alkmaar; tot ontv. te Neuzen c. a., H. G. Schröder, te St. Annaland; te Koewacht, A. von Geusau, thans visiteur; te Overslag c. a. W. Smith, thans surn. te 's Hertogenbosch.

Men wil weten, dat de kap.-luit.-ter-zee G. Royer benoemd is tot chef der afdeeling personeel bij het ministerie van marine. De nieuwbenoemde was, zoo als men zich zal herinneren, tijdens de vice-admiraal de Smit van den Broecke minister van marine was, adjudant van dien minister, en is later, naar men meent, belast geweest met eene zending naar Papoea (Nieuw-Guinea.)

De Tweede Kamer der Staten-Generaal is tot hervatting harer werkzaamheden bijeengeroepen tegen 23 April.

Aangaande den intogt van Z. M. den Koning en de koninklijke familie te Amsterdam, spreken alle berigten van de groote hartelijkheid en het enthousiasme, waarmede de vorst, zoowel door de inwoners van de hoofdstad als door de talrijke van elders toegestroomde landgenooten is ontvangen. Wij ontleenen daarover aan de Amsterdamsche bladen het volgende:

Reeds vroeg golfde langs den geheelen weg, dien de stoet volgen zou, eene digte volksmassa op en neder; de huizen, met vlaggen, draperien en groen versierd, leverden een regt vrolijken aanblik, en de levendigheid en schoonheid van het schouwspel werden verhoogd door de menigte, die zich voor alle vensters, ja tot op de daken der huizen vertoonde. Een aantal schuiten van alle grootte en vorm lag in de Keizersgracht geschaard en ook daarop vonden duizenden toeschouwers eene veilige en goede plaats. Uitmuntend was de geest onder die woelende en wemelende volksmenigte en overal heerschte daardoor de beste orde. In dien toestand wachtte de hoofdstad den Koning en zijn huis.

Het koninklijk gezin werd aan den trein door den raad van bestuur der Holl. IJzeren spoorwegmaatschappij ontvangen en naar de wachtkamer der 2e klasse geleid. Deze is door de zorgen van den stationschef, den heer Roosdorp, in een prachtigen salon herschapen; op den achtergrond prijkt het borstbeeld van den Koning, te midden van een trophee van bloemen; daar tegenover hangt eene schilderij, vervaardigd door den heer Koster van Haarlem, voorstellende het bezoek door Prins Willem III gebragt aan het admiraalschip *de Zeven Provincien*; op consoles staan vazen met sierlijke bloemen. Maar niet alleen is deze kamer in een prachtigen salon herschapen; overal staan bloemgewassen, alles is met guirlandes getooid; de pilaren van het halfrond van het spoorwegstation prijken met de wapens der verschillende steden, welke door den spoorweg verbonden zijn. Ook het borstbeeld van Willem II, insgelijks met bloemen omgeven is aangebragt. Het geheel is even sierlijk als smaakvol.

Daar werd den Koning door het stedelijk bestuur en bij monde van den burgemeester de eerste hulde in woorden gebragt, waarop straks de bevolking zelve het zegel drukken zou door de wijze waarop zij Z. M. ontving en als in zegepraal begeleidde. Met gevoel en hartelijkheid werd 's burgemeesters toespraak door Z. M. beantwoord.

Amstels Mannenkoor, welke vereeniging door vele leden van andere gezelschappen versterkt was, zong den Koning het *Welkom* (woorden van den heer Hofdijk) toe, eene schoone en welpassende inleiding tot den feestelijken togt, die daarop in de reeds door ons gemelde orde aanving. Een kommando kavallerie opende den trein. Daarop volgde de helft der eerewacht te paard, onmiddellijk de rijtuigen voorafgaande, waarin het koninklijk gezin benevens gevolg gezeten was. 's Konings rijtuig, open en met vier prachtige schimmels bespannen, werd van het zaâl gereden. Nevens den Koning bevond zich H. M. onze geliefde Koningin, en op de voorbank had Z. K. H. de prins van Oranje plaats genomen. Prins en prinses Hendrik waren in een volgend rijtuig gezeten. Achter den hofstoet sloot zich de tweede helft der eerewacht te paard aan.

De vier batt. dienstdoende schutterij volgden, daarna de geregtigden tot het dragen van het Metalen Kruis 1e sectie, en eene deputatie van de 2e en 3e sectie, dan de *Scherpschuttersbond*, het Studentenkorps, *Amstels Mannenkoor*, de Handboogschutterij *Genoegen zij ons doel*, idem *Concordia*, *Amstels Buksschutterij*, twee typografische vereenigingen *Voorzorg en Genoegen* en *de Nederlandsche Drukkers*, Korendragers en daarop werd de trein door een kommando kavallerie gesloten. De stoet, zich in goede orde en vol opgewektheid tusschen de langs den weg gerangschikte menigte voortbewegende, maakte een treffenden indruk. De verschillende corporatiën waren door hare prachtige banieren goed te onderkennen. Het geheel toonde in alles verscheidenheid en overeenstemming.

Ten ruim $1\frac{1}{2}$ ure begon de optogt en ten 3 ure bevond zich het koninklijk gezin op het balkon van het paleis, waarvoor alsnu het geleide defileerde, hetwelk ongeveer een half uur duurde, en bij welke gelegenheid de hartelijke gevoelens, die vorst en volk bezielden, op nieuw weder op treffende wijze werden geuit.

Het schouwspel, dat de Dam opleverde, te beschrijven is onmogelijk. De gevels der gebouwen, die het ruime plein omgeven, waren met vlaggen versierd; geen venster, groot of klein, onbezet, kortom overal, de kleinste plek niet uitgezonderd, alles ééne digte menschenmassa.

Het monument op den Dam is sierlijk en smaakvol gedecoreerd door den heer van der Sprong, naar eene teekening van den heer B. de Greeff, stads architect, en van toepasselijke inscriptien voorzien. Aan de zijde voor het paleis prijkt het koninklijke wapen; aan weêrskanten leest men: regts, *Oranje welkom*: links, *den Vorst hulde*. Op het vak tegenover de Kalverstraat staat de spreuk *Je maintiendrai* en op het vak tegenover den Nieuwendijk: *Ce sera moi Nassau*. Ter zijde naar het kommandantshuis gekeerd leest men *Saevis tranquillus in undis*, welke spreuk omgeven is door twee deviezen, luidende het eene: *den Vader zijns volks dank*, het andere: *den milden gever eere*.

Het gevolg van Z. M. den Koning bestaat uit: baron van Aylva van Pallandt van Waardenburg, graaf van Limburg Stirum, generaal-majoor graaf van Lijnden, jhr. Clifford, groot-officieren; jhr. de Kock, directeur van Zr. Ms. kabinet; baron van Aylva van Pallandt, kamerheer-ceremoniemeester, kapt.-ter-zee Casembroot, ridmeester baron Snoeckaert van Schauburg, ridmeester Tolsma, adjudanten; luitenant van Rosmale Nepveu, ordonnansofficier; — van H. M. de Koningin: mevr. de douairière van der Oudermeulen, grootmeesteres; baronnes van Zuylen van Nyevelt, baronnes van Tengnagell, hofdames; graaf van Randwijck, grootmeester, baron van Hardenbroek, kamerheer. Dat van Z. K. H. den prins van Oranje bestaat uit den luit.-kol. van den Bosch, adjudant. Dat van HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik: uit de baronnes van der Duin, hofdame; kapt.-ter-zee May, adjudant; baron van Doorn, kamerheer.

Gisteren was er diner ten hove van 70 couverts.

Eergisteren is aan de hoogeschool te Utrecht bevorderd tot doctor in de geneeskunde de heer H. G. Hesseling, geb. te Tubbergen, na verdediging van zijn akademisch proefschrift; *De histori-*

sche ontwikkeling van de Pathologisch-Anatomische kennis der Bright'sche ziekten.

De heer Kramer, predikant bij de Evangel. Luthersche gemeente te 's Hage, heeft zijn emeritaat aangevraagd.

Men schrijft uit Bommel: „De beringing der doorbraken tusschen Nieuwaal en Zuilichem is gereed en tot + 3.50 el Bommelsch peil opgewerkt. Het gat in den Meidijk is thans gedigt, en door groote krachtsinspanning van 150 arbeiders keerde de digting reeds op 30 Maart jl. 0.70 el water; hierdoor is belet, dat de overstrooming in den Bommelerwaard met circa *één* el, in hoogte, is toegenomen."

Naar men verneemt zijn er uit Brussel vijf kisten gezonden aan de commissie voor de groote verloting, die te 's Hage voor de ongelukkigen door den watersnood zal worden gehouden. In die kisten bevinden zich allerlei voorwerpen, bestemd tot prijzen voor die verloting; zij onderscheiden zich door smaak, sierlijkheid en pracht; zij zijn van allerlei aard en strekken inzenders en verzamelaars allezins tot eere. Onophoudelijk komen er bijdragen zoo van het binnen- als van het buitenland, en men is er ernstig op bedacht, om de steeds ruime plaats, voor de tentoonstelling bestemd, uit te breiden.

Uit Hellevoetsluis meldt men, dat zaturdag jl. een matroos van het Nederl. fregatschip *de Kortenaer*, Georges Stavero, een Griek, een ander matroos van denzelfden bodem, Thomas Smith, een Zweed, in een twist den neus geheel heeft afgebeten, zoodat men dien op den grond vond liggen. De commissaris van politie heeft dadelijk den matroos doen arresteren en naar het huis van arrest te Brielle laten overbrengen, waar hij waarschijnlijk op wat anders dan op neuzen zal getracteerd worden.

---

* **Leeuwarden**, 8 April. Door de provinciale commissie tot het afnemen der onderwijzers-examens zijn in hare jongste vergaderingen de volgende acten verleend: 6 als hoofdonderwijzer; 12 als hulponderwijzer; 2 als hulponderwijzeres; 2 voor het Fransch; 2 voor het Engelsch; 1 voor het Hoogduitsch; 2 voor de wiskunde; 8 voor het teekenen; 1 voor vrouwelijke handwerken. Afgewezen zijn: 3 als hulponderwijzer; 2 voor het Fransch; 1 voor de wiskunde (art. 72).

— Naar wij vernemen, bestaat er vooruitzigt op het spoedig herstel van den telegraafkabel, die sedert het begin dezes jaars zwaar was beschadigd, ten gevolge waarvan de gemeenschap met Holland langs dien weg geheel was afgesneden. Hoe aangenaam de bestaande telegrafische verbinding onzer provincie met Holland voor het seinend publiek ook moge zijn, blijven wij nog steeds den wensch koesteren, dat het gouvernement er toe moge besluiten, eene *tweede* lijn van Leeuwarden naar Amsterdam aan te leggen, te meer daar de kabel onderscheidene draden bevat. De berigten toch van en voor Leeuwarden, mogen nu slechts dàn langs den kabel worden verzonden, indien geene berigten van de overige kantoren in dien draad de lijn bezet houden, iets dat den meesten tijd het geval is. Moge die lijn spoedig niet slechts den *naam* van de stad onzer inwoning dragen, maar *met de daad* worden dienstbaar gemaakt aan de handelsbelangen van Leeuwardens ingezetenen.

Franeker, 5 April. Bij het onderling fonds van verzekering tegen verlies van vee door longziekte, was in het eerste kwartaal dezes jaars ingeschreven een kapitaal van ƒ 148,884, en werd door de deelhebbers een verlies geleden van ƒ 347 wegens het versterven van 4 beesten, zijnde 1/5 pCt. voor het geheel.

* **'s Hertogenbosch**, 9 April. Omtrent de twee jaren geleden te Sleeuwijk plaats gehad hebbende brandstichting en waarvan door de dagbladen ter loops en door sommige zeer onjuist is melding gemaakt, kunnen wij, nu het regterlijk onderzoek daaromtrent is afgeloopen, eenige, en zoo wij uit goede bronnen hooren, bepaalde bijzonderheden mededeelen. Kort geleden ontstond er in eene algemeene gelagkamer eener herberg eene woordenwisseling tusschen zekeren van Drunen en zekeren van 't Sant. Van Drunen maakte zich zoo boosaardig over de hem toegevoegde woorden, dat hij aan den veldwachter, die zich mede in de gelagkamer bevond, verklaarde dat hij hem een geheim zou openbaren dat hem en van 't Sant in het ongeluk zou storten. In die eerste opwelling van drift volgde hij de stem van zijn hartstogt en openbaarde dien beambte dat hij, nu twee jaren geleden, het huis van den heer Sprenger te Sleeuwijk had in brand gestoken, dat van 't Sant zijn medepligtige was en dat deze hem door geld en beloften daartoe had omgekocht. Uit de gehouden instructie moeten zware vermoedens tegen van 't Sant gerezen zijn. Ook hij bevindt zich thans in hechtenis. Hij behoort tot den gegoeden stand en is heden met eigen, met twee paarden bespannen rijtuig, alhier gevankelijk overgebragt.

— De gewezen ontvanger der domeinen in Noord-Brabant, beschuldigd van verduistering van 's lands gelden, is door de Belgische regering uitgeleverd en heden alhier in het huis van arrest overgebragt.

* **Tilburg**, 9 April. In de gemeente Udenhout aan het gehucht Winkel, heeft in den namiddag van gisteren een hevige brand gewoed, waarbij twee kapitale boerderijen, bewoond door L. van Laarhoven en Jacobus van Vught en in eigendom behoorende aan de heeren J. van Iersel te Udenhout en E. van Rijswijk te Tilburg, tot aan den grond zijn afgebrand, en waarbij een groote voorraad graan en eene menigte landbouwgereedschappen, doch slechts vier stuks vee, een prooi der vlammen zijn geworden. Een landbouwerszoon heeft daarbij dusdanige verwonding bekomen, dat zijn leven in groot gevaar is. De gebouwen zijn bij de Bataafsche maatschappij tegen brandschade verzekerd. Aan de spoedige hulp heeft men het behoud van de in de nabijheid van dien brand staande huizen, toe te schrijven.

Maastricht, 8 April. Nopens het ongeluk in den avond van den 5den dezer, met den Akenspoortrein voorgevallen, vernemen wij nader, dat de daarbij omgekomene dame bejaard en ziekelijk was. De reiziger, die daarbij een arm brak, is de heer P. Regout, de zoon; onder de ligt gewonden noemt men den heer graaf d'Ansemburg van Gulpen en den heer Lemmens, burgemeester van Beek. Het ongeval had plaats onder het dorp Eys; de wagons zijn van eene hoogte van 5 ellen nedergestort. Indien het ongeluk 4 à 5 minuten vroeger had plaats gehad, dan zouden de gevolgen nog verschrikkelijker geweest zijn, vermits de spoortrein dáár eene hoogte van 20 à 28 ellen bereikt.

* **Ambt Doetinchem**, 8 April. Op den 5 dezer had alhier, bij wijze van inschrijving, de aangekondigde publieke aanbesteding plaats van twee scholen en eene onderwijzerswoning in deze gemeente, en bleek de laagste inschrijver te zijn de heer B. Minkhorst, mr. timmerman en aannemer van publieke werken te Zelhem, voor de som van ƒ 13725.

WELDADIGHEID.

INGEKOMEN GIFTEN ten behoeve van de noodlijdenden door den watersnood, na de opgave in de *Arnhemsche Courant* van den 4 April 1861.

Bij den Heer Commissaris des Konings:

Van de directrices der Dames-loterij te Arnhem, tot slot van de opbrengst dier loterij, ƒ 6206.63; van den heer M. Reimann te Arnhem, ten vervolge op vorige stortingen van zijne buitenlandsche correspondenten, ƒ 102.75, uitmakende te zamen ƒ 6614.98; van J. O. te Arnhem, met een versje, een muntbillet van ƒ 10.

Bij den heer Griffier der Staten:

Van den heer Wersebeekman en Cie. te Munster ƒ 25.

Kleedingstukken.

Bij den heer Commissaris des Konings:

Door tusschenkomst van den heer M. Reimann, expediteur te Arnhem, van gebroeders Gierlings te Brunswijk, een paket G G H 30, met 1 japon en onderkleedingstukken; van den heer Commissaris des Konings in Zeeland, een paket X met 6 paren sokken, 6 vrouwenhemden, 1 id. onderrok en 4 id. broeken.

Bij den heer Griffier:

Een pakje met 1 lakenschen pet, 12 paren katoenen vrouwenkousen, 1 paar wollen idem en 3 paren wollen kinder idem.

MARKTEN.

Schiedam, 9 April.

Moutwijn per Ned. vat zonder fust ƒ 13.25 zond. bel.
Jenever, 〃 〃 〃 〃 〃 18.75 〃
Amst. proef. 〃 〃 〃 〃 〃 20.00 〃

THERMOMETERSTAND.

10 April 's midd. 12 uur 47° F.

WATERHOOGTEN.

Arnhem, 10 April 2.54 El + AP., 9.49. Gev. 15 d.
Keulen, 9 〃 10 v. 9 d. (10 v. 4 d. Rijnl.) Gev. 4 d. Rijnl.

PRIJZEN DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, DINGSDAG 9 APRIL. — 4 1/4 ure.	*Laagste Koers.*	*Hoogste Koers.*	*Koers ten 4 1/4 ure.*
NEDERL. Werk. Schuld 2 1/2 %	63 1/4	63 3/8	63 1/4
〃 〃 3 〃	75 1/2		
〃 〃 4 〃	97 15/16	98	97 15/16
Amortis.-Syndicaat 3 1/2 〃	94		
Handel-maatschappij 4 1/2 〃			
O. I. Leening . . 4 〃			
Aand. Rijn-Spoorweg 4 1/2 .	102 3/4		
SPANJE, Obligatiën . 1 3/4 〃			
〃 . 3 〃	49 1/8		
〃 Binnenl. 3 〃			
Amort. Schuld . . .	16 7/8	17	
Bewijz. Coupon . . .	5 9/16	5 5/8	
PORTUGAL, Obligatiën 3 〃	45 5/16	45 3/8	
RUSL., Obl. Hope & C°. 5 〃			
Cert. 〃 1840 4 〃	74 1/2		
〃 5e Serie. . 5 〃			
〃 1855 6e S. . 5 〃	93 3/8	93 1/2	93 7/16
〃 Adm. te Londen 3 〃	59 5/8		
〃 Volgef. Spw.-Aand. .	180	181	180 1/4
OOSTENR., Oblig. Met. 5 〃	38 11/16	39	39 3/4
〃 Rente Amst. 5 〃	62 3/4		
〃 Nat. 1854 5 〃	46 1/8	46 3/8	46 1/4
〃 〃 . . 2 1/2 〃	20 7/8	20 15/16	
PERU, Geldl. 1824 4 1/2 〃			
MEXICO, Obligatiën 3 〃	22 5/8		

Te Arnhem bij G. J. THIEME, Boek- en Steendrukker.